

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra I GENNEMBRUD

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 76. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680123358832/facsimile.pdf> (tilgået 28. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Værker

ude groede to slanke Spir op i Himlen, og midt i Dagen stod Emma Poulsens ranke Legem. —

Rusgildet kom.

— Vist skal du gaa derop! sagde Faderen til Jørgen.

— Jamen . . .

— Du skal gaa; jeg forlanger det ligefrem.

Jørgen havde ikke ment noget med sin Indvending men gjort den i en pludselig Angst for at røbe sig.

— Du trænger til at lufte dig; til at komme sammen med dine Jævnaldrende. Du gaar her og sover og bliver til ingen Ting. .

Jørgen svarede ikke straks. Faderen havde jo Ret; ingen vidste det saa godt som han selv.

— Jeg bryder mig ikke om det, sagde han ligegyldigt, og løj for at dække sig.

— Aa Slidder Sladder!

Men nu var Jørgen fast bestemt paa at stritte imod. Faderen begreb ham, følte han; og det var Indbrud paa Jørgens Ene-mærker.

— For du har vel ingen Drengestreger for? spurgte Faderen lidt efter som i Forbigaaende.

Jørgen var ikke rigtig klar over, hvad Faderen mente, men lo et Nej frem og blev siddende ganske rolig. Helst var han gaaet ud af Stuen. Faderens Bemærkning var jaget hen over hans lyse, brede Vej og de vide Marker som et bøjende Vinddrag, der havde strejlet Emma Poulsen.

— Ja ja, min Dreng.

Jørgen gik til Rusgildet.

Der hang fuldt af Overtøj ude i Gangen, paa Knager og Vindueskroge, da han naaede op i Samfundet. Frakken fik han puttet ind under et Par andre og Huen stak han i Lommen. Inde i Værelserne var hver Plads optaget, og Gulvet over stod der snak-kende Grupper. Stemmerne summede, og der kom Latter gen-